

[Gunhild Due.]

ønsker og forudsætninger, som måske ikke helt holder stik i dag. Hovedsagen må nemlig være, hvordan loven virker, og om den er til gavn.

Jeg har før talt om denne lovs store sociale betydning og om den fornuftige investering, samfundet her foretager set på lang sigt, fordi man herved har mulighed for at give svagt stillede familier med børn en god bolig med deraf følgende bedre vilkår, ikke mindst for at give børnene en sund og harmonisk opvækst. Det er stadig den eneste form for socialt byggeri og sanering, vi har på landet.

Sidste gang vi havde denne lovgivning til behandling, fik venstre med støtte af de radikale flyttet 1 mill. kr. af det beløb, der stilles til rådighed for lån til huse opført af arbejderne — kapitel IV-huse — over til kapitel VI-husene, som opføres af arbejdsgiverne. I år har landbrugsministeren til min undren bibeholdt den fordeling af lånebeløbene, som venstre sidste år fik igennem. Når jeg undrer mig, skyldes det blandt andet, at jeg i lighed med hr. Bladt har set på, hvordan ansøgningerne er fordelt. Sidste år var der således 793 ansøgere til kapitel IV-lån, arbejderhusene, og der kunne bevilges 431 lån. Til kapitel VI-lån var der 126 ansøgere, og der kunne bevilges 65 lån. I år er der 884 ansøgninger til kapitel IV-lån, altså 91 flere end sidste år, medens der til kapitel VI-lån, arbejdsgivernes huse, er 86 ansøgninger, altså 40 færre end sidste år. Samtidig må man ikke glemme, at ansøgerne til kapitel IV-husene skal være kvalificerede — det vil blandt andet sige have børn, sandsynligvis mindst 3 — for at komme i betragtning, hvorimod der ikke er knyttet betingelser af samme art til arbejdsgivernes huse. Her er man langt fra sikker på, at det bliver familier med børn, der flytter ind i dem, at det altså bliver børn, som får gavn af disse huse, og de har derfor ikke den samme forebyggende virkning socialt set som de huse, arbejderne selv bygger. Jeg synes derfor, det er noget betænkeligt, at man forlods har flyttet denne million fra kapitel IV til kapitel VI, og jeg minder om, at de radikales ordfører, hr. Svend Haugaard, sidste år udtrykkeligt bemærkede — jeg har set efter, det står i Folketingstidende 1965-66, spalte 3618 —

at det, at man gik med til at overføre denne million, ikke måtte skabe præcedens for de kommende år. Alene ansøgenes fordeling i år må berettige til, at man nu fører millionen tilbage til kapitel IV, hvor den i hvert fald efter min mening rettelig hører hjemme. Hr. Niels Eriksen og jeg er altså sådan cirka så langt fra hinanden, som vi overhovedet kan komme.

Jeg skal i øvrigt anbefale lovforslaget.

Svend Haugaard: Det må være temmelig svært at gøre ret og skel over for lånsøgerne, når der er væsentligt flere kvalificerede ansøgere, end der er pengeportioner til rådighed, og det bliver naturligvis ikke lettere ved, at de enkelte lånebeløb på grund af prisstigninger må sættes i vejret uden tilsvarende stigning i rådighedsbeløbet. Vi beklager, at ordningen på grund af prisudviklingen således bliver ringere.

Loven har haft og har stadig stor social betydning. Deri er jeg helt enig med fru Gunhild Due. Dertil kommer også, at den har en meget heldig virkning på byggeprisen i de områder, hvor disse huse bygges — en så heldig virkning, at man måske skulle overveje, om man kunne finde noget lignende med lige så god virkning inden for andre områder. Vi må imidlertid erkende, at landets finanser ikke står så godt, at der er grundlag for et skub opad i bevillingerne, hvad der ellers kunne være anledning til ud fra den heldige virkning, som loven har haft.

Jeg må indrømme, at de opgivne tal dels for sidste år, dels for indeværende finansår for henholdsvis kapitel IV og kapitel VI giver anledning til overvejelse, og jeg er parat til en nærmere forhandling om dette spørgsmål. I hvert tilfælde kan jeg sige til hr. Niels Eriksen, at det radikale venstre ikke ønsker at gå længere i den retning, som vi gik med til sidste år.

Jeg mener, der er grund til at udtrykke tilfredshed over, at de mere permanente bestemmelser både for denne lovs vedkommende og for udlånsloven angående sammenlægning, supplerings samt oprettelse af jordbrug m. m. nu går ind i hovedlovene.

Derudover skal jeg kun sige, at vi er meget velvilligt indstillet og vil gøre alt, hvad vi kan, for at fremme en hurtig behandling af lovforslaget.